

George Tăutu, născut în Botoșani la anul 1823. — Descinde din vechea familie *Tăutu*, al căreia străbun fu trimis la 1513 de către Domnul Moldovei, Bogdan, fiul lui Ștefan cel mare, la Sultanul turcesc, ca sol, ca să încheie primul tractat între Români Moldoveni și Turci. Studiile și le-a făcut numai în școlile primare din locul nașterii; după aceea, murind tatăl său, părăsi studiile și se ocupă cu economia câmpului pe o parte de moșie, ce-i mai rămăsese (cum se plânge însuși într'o epistolă), nerăpită de către cei mari și puternici ai țerei. După ce se vânduși astă părticică de moșie, îndemnat continuu de maică-sa, intră ca scriitor la Ministeriul justiției, unde servi patru ani. Murind și maică-sa, el se retrase în viața privată, ocupându-se de economia câmpenă.

El ayu din fire aplecare spre poezie; în urmarea aștei aplecări fu mai alesu întărit prin sfatul poetului D. Gusti și Iacob Mușénu. Imprejurările vieței îi determinară, fără voea lui pôte, felul poeziei, adecă în mare parte: *satira*, care'i dă un fel de mângăere pentru nedreptățile, ce a suferit.—

El s'a făcut cunoscut la început prin mai multe poezii, publicate prin jurnalele din Iași și